Sarpele casei

Venea din curte si intra intr-o gaura
Din beciul casei.
Era un sarpe gulerat, mai mult alb, alburiu.
George era copil: - Uite sarpele, uite sarpele!

Si baba: Nu da în el,
Ca asta e sarpele casei.
Nu face nimic.
Deocamdata nu i-a fãcut nimic.

Dar peste o jumatate de an, ori un an,
lar l-a vãzut. Si l-a lovit c-o maciuca.
Se incolacise pe ciomag si el a ridicat
Ciomagul în sus, si era sã-i cada în cap.

Se zvarcolea sã moara.
Si la urma i-a parut rãu.
Da' ce s-a suparat mama când a aflat!
Si când ne-a ars, mai tarziu, casa
Zicea: ,,Vezi? Ai omorat sarpele casei..."